

I stk. 2 foreslås en adgang for kommunalbestyrelsen til at få oplysninger fra offentlige myndigheder.

De i stk. 3 og 4 foreslåede bestemmelser om et saneringsselskabs adgang til at få oplysninger fra kommunalbestyrelsen og boligtilsynet tilsigter dels at undgå, at saneringsselskabet iværksætter undersøgelser, der allerede er foretaget af kommunen, og dels at give selskabet mulighed for at få oplysninger om boligtilsynets kvalitetsbedømmelse også af de ejendomme inden for saneringsområdet, som selskabet ikke råder over. De oplysninger af økonomisk art, som er nødvendige for selskaberne, må de henvises til at skaffe sig gennem kommunen.

Til § 16.

Bestemmelsen er ny.

I henhold til boligtilsynslovens § 8 kan boligtilsynet træffe beslutninger om kondemnering m. v., men har ikke pligt dertil. En pligt til at træde i virksomhed er i nærværende lovforslags § 3 og § 15, stk. 3, pålagt boligtilsynet, for så vidt angår dets medvirken til en kvalitetsbedømmelse af ejendomme. I forslaget § 16 foreslås der givet kommunalbestyrelser og saneringsselskaber mulighed for i forbindelse med forberedelse af en saneringsplan yderligere at forlange, at boligtilsynet træffer beslutninger i henhold til boligtilsynslovens bestemmelser om kondemnering m. v. De beslutninger, boligtilsynet herefter træffer, vil kunne indbringes for boligtilsynsrådet i henhold til boligtilsynslovens bestemmelser om klage.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer med nedennævnte ændring til 1959-lovens § 8.

På samme måde, som en ombygning eller ændret benyttelse af en ejendom, som må forventes at indgå i en saneringsplan, kan vanskeliggøre eller fordyre saneringsplanens gennemførelse, vil en opdeling af en ejendom i ejerlejligheder og de dermed følgende investeringer i de enkelte ejerlejligheder kunne virke. Det foreslås derfor at udvide 1959-lovens forbudsbestemmelse med opdeling i ejerlejligheder. En ejer, der overvejer en sådan opdeling, bør derfor, forinden forberedelsen af opdelingen sker, orientere sig hos kommunen om muligheden af, at ejendommen påtænkes omfattet af en saneringsplan.

Til kapitel IV.

Kapitel IV svarer til 1959-lovens kapitel II.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til 1959-lovens § 9 med

de ændringer, der er en følge af indførelse af saneringsselskaber og af kapitel V om storsaneringer.

Ved 1959-lovens § 9 blev der tillagt ejerne af ejendommene inden for et saneringsområde ret til ved dannelse af et saneringslav at gennemføre godkendte saneringsplaner. Lovforslaget opretholder denne ret, uanset om saneringsplanen er vedtaget af et saneringsselskab eller af kommunalbestyrelsen.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer med nedennævnte ændring til 1959-lovens § 10 med de ændringer, der følger af forslaget § 18. Ejernes stilling vil efter forslaget være ens, hvad enten saneringsplanen er udarbejdet af en kommune eller af et saneringsselskab.

I 1959-lovens § 10, stk. 2, sidste punktum, er det bestemt, at der ved afgørelsen af, om der foreligger flertal for ejerlavssanering, skal bortses fra de ejendomme, som kommunen har erhvervet med statslån i henhold til 1959-lovens § 27, stk. 1, e (forslagets § 47, stk. 1, nr. 3). Denne bestemmelse foreslås slettet som følge af, at saneringsselskaber i henhold til forslaget § 47, stk. 1, nr. 3, kan opnå lån på samme vilkår som kommuner.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer med nedennævnte tilføjelse til 1959-lovens § 11, stk. 1 og 2.

I følge stk. 2 kan ekspropriation først finde sted, når spørgsmålet om dannelse af saneringslav er afgjort, hvilket først sker, når ejerne har modtaget det i lovforslagets § 34 omhandlede tilbud. Erfaringerne fra arbejdet med 1959-loven har imidlertid vist, at nogle ejere har ønsket på et tidligere tidspunkt at kunne afhænde ejendommen til kommunen. Spørgsmålet om ekspropriation på dette tidligere tidspunkt er opstået i tilfælde, hvor parterne ikke har kunnet opnå enighed om afståelsessummen, og hvor der derfor har været trang til at kunne forlange taksationsmyndighedens afgørelse af ejendommens værdi. Det foreslås derfor i stk. 2, 2. punktum, at ekspropriation med derefter følgende taksation skal kunne iværksættes, allerede når en ejer over for kommunen har givet bindende afkald på sin ret til at indtræde i et saneringslav; et sådant afkald vil kunne gives, selv om den pågældende ejer endnu ikke har modtaget tilbud om ejerlavssanering, jfr. lovforslagets § 19, stk. 2, og §§ 31 og 34. Det er således helt afhængigt af ejeren selv, om ekspropriationstidspunktet fremrykkes. Såfremt der senere dannes et saneringslav, er kommunen forpligtet til at overdrage eksproprierede ejendomme til saneringslavet, jfr. lovforslagets § 25, stk. 5.